

ЗАЛЕЖНІСТЬ ПЛОЩІ ЛИСТКОВОЇ ПОВЕРХНІ РОСЛИН КАПУСТИ БРЮССЕЛЬСЬКОЇ ВІД СХЕМ РОЗМІЩЕННЯ

Важливе значення у формуванні листкової поверхні капусти брюссельської має густота розміщення рослин. Рослини капусти брюссельської через велику вегетативну масу вимагають великої площі живлення. Умови освітлення, тепловий і водно-повітряний режими рослин, стійкість їх проти шкідників і хвороб і навіть здатність протистояти бур'янам значною мірою залежать від густоти розміщення. За зріджених насаджень рослини добре освітлюються, покращуються умови ґрунтового живлення, в результаті врожай з кожної рослини зростає. Однак зі збільшенням площі живлення урожай зазвичай підвищується повільніше, ніж при загущенні рослин на даній площі.

Збільшення і зменшення площі живлення впливає на зміни в розмірах, в кількості листків, у зв'язку з чим суттєво змінюється розмір асиміляційної поверхні як окремої рослини, так і насадження в цілому. Важливим процесом життєдіяльності рослин є фотосинтез. Від того, як він проходить, в першу чергу залежить ріст і розвиток рослин, їх урожайність. Одним з головних показників фотосинтезу рослин є сумарна площа листків (асиміляційна поверхня), яка залежить від площі живлення рослин.

Дослідження проводили на Київській дослідній станції ІОБ УААН. Ґрунт дослідної ділянки – чорнозем опідзолений малогумусний легкосуглинковий. Варіантами досліду були схеми: 70x70, 70x60, 70x50 та 70x40 см. Досліди проводили із пізньостиглим сортом капусти брюссельської Геркулес 1342 та середньопізним – Розелла.

Схема розміщення рослин 70x70 см у пізньостиглого сорту Геркулес 1342 сприяє утворенню 53,0 тис.м²/га листкової поверхні та відповідно 2,6 м² складає площа листків однієї рослини. Загущення рослин до 40 см в рядку сприяє утворенню значно більшого розміру листкової поверхні – 67,8 тис. м²/га, проте площа листків однієї рослини значно менша – 1,9 м² порівняно з розрідженою схемою розміщення. У середньопізнього сорту Розелла спостерігається аналогічна закономірність з дещо вищими абсолютними показниками. Найбільшу площу листкової поверхні однієї рослини було отримано у процесі висаджування їх за схемою 70x70 см – 2,5 м², а найменшу – за схемою 70x40 см – 2,0 м². Сумарна площа листків слала 51,0 та 71,4 тис. м²/га відповідно.

Збільшення загальної площі листкової поверхні із загущенням рослин у рядку пов'язано із збільшенням густоти розміщення. Якщо за площі живлення 0,49 м² у обох сотрів на 1 га 20,4 тис. шт., то при 0,28 м² – 35,7 тис. шт.